

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม” ผู้วิจัยได้ลำดับการวิเคราะห์ข้อมูล ไว้ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	ขนาดของตัวอย่าง
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ
R^{2Adj}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว
B	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของตัวพยากรณ์
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน แยกออกเป็น 5 ตอน
ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการเข้าถึงสิทธิของคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับการสนับสนุนทางสังคมของคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการสนับสนุนทางสังคม ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม

ตอนที่ 6 ผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม

สำหรับรายละเอียดในแต่ละตอน มีดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็น
คนพิการในเขตจังหวัดนครพนม อันประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาใน
การทำงาน และหน่วยงาน รายละเอียดดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามปัจจัยส่วนบุคคล

(n = 393)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	194	49.36
- หญิง	199	50.64
2. อายุ		
- ไม่เกิน 30 ปี	85	21.63
- 31-40 ปี	96	24.42
- 41-50 ปี	100	25.45
- 51-60 ปี	97	24.68
- มากกว่า 60 ปี	15	3.82
3. สถานภาพ		
- โสด	224	57.00
- สมรส	155	39.44
- หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	14	3.56
4. ลักษณะความพิการ		
- ความบกพร่องทางการมองเห็น	29	7.38
- ความบกพร่องทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย	44	11.20
- ความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว	138	35.11
- ความบกพร่องทางจิตใจหรือพฤติกรรม	57	14.50
- ความพิการซ้ำซ้อน	15	3.82
- อื่น ๆ	110	27.99

ตาราง 2 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
5. ระยะเวลาพักการ		
- 1-5 ปี	89	22.64
- 6-10 ปี	98	24.94
- 11-20 ปี	51	12.98
- มากกว่า 20 ปี	155	39.44
6. อาชีพ		
- ค้าขาย	16	4.07
- เกษตรกร	133	33.84
- รับจ้างทั่วไป	63	16.03
- ไม่ได้ประกอบอาชีพ	156	39.70
- อื่น ๆ	25	6.36
7. รายได้ต่อเดือน		
- ไม่มีรายได้	43	10.94
- ไม่เกิน 3,000 บาท	270	68.70
- 3,001-5,000 บาท	66	16.80
- 5,001-10,000 บาท	14	3.56
8. ระดับการศึกษา		
- ไม่ได้เรียนหนังสือ	70	17.80
- ประถมศึกษา	235	59.80
- มัธยมศึกษา	73	18.58
- อนุปริญญา, ปวส., ปวช.	15	3.82
รวม	393	100.00

จากตาราง 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคนพิการในเขตจังหวัด นครพนม ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 50.64 เพศชาย ร้อยละ 49.36 มีอายุ ระหว่าง 41-50 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.45 รองลงมาคือ มีอายุระหว่าง 51-50 ปี

ร้อยละ 24.68 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 24.43 มีอายุไม่เกิน 30 ปี ร้อยละ 21.63 และมีอายุมากกว่า 60 ปี ร้อยละ 3.82 มีสถานภาพโสด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.00 รองลงมาคือ สถานภาพสมรส ร้อยละ 39.44 และมีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ ร้อยละ 3.56 มีลักษณะความพิการด้านความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.11 รองลงมาคือ มีลักษณะความพิการแบบอื่น ๆ ร้อยละ 27.99 ความบกพร่องทางจิตใจหรือพฤติกรรม ร้อยละ 14.50 ความบกพร่องทางการได้ยิน หรือการสื่อความหมาย ร้อยละ 11.20 ความบกพร่องทางการมองเห็น ร้อยละ 7.38 และความพิการซ้ำซ้อน ร้อยละ 3.82 มีระยะเวลาพิการ มากกว่า 20 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.44 รองลงมาคือ ระยะเวลาพิการ 6-10 ปี ร้อยละ 24.94 ระยะเวลาพิการ 1-5 ปี ร้อยละ 22.65 และระยะเวลาพิการ 11-20 ปี ร้อยละ 12.98 ลักษณะการประกอบอาชีพ จะไม่ได้ประกอบอาชีพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.69 รองลงมาคือ ประกอบอาชีพ เกษตรกร ร้อยละ 33.84 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 16.03 ประกอบอาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 6.36 และประกอบอาชีพค้าขาย ร้อยละ 4.07 มีรายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 3,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.70 รองลงมาคือ มีรายได้ 3,001-5,000 บาท ร้อยละ 16.79 ไม่มีรายได้ ร้อยละ 10.94 และมีรายได้ 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 3.56 มี การศึกษาในระดับประถมศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.80 รองลงมาคือ มีการศึกษา ในระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 18.58 ไม่ได้เรียนหนังสือ ร้อยละ 17.81 และมีการศึกษาใน ระดับอนุปริญญา, ปวส., ปวช. ร้อยละ 3.82

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการเข้าถึงสิทธิของคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

ผลการวิเคราะห์ระดับการเข้าถึงสิทธิของคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 รายละเอียดดังตาราง 3-9

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการเข้าถึงสิทธิของคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 โดยรวมและรายด้าน

(n = 393)

ด้านที่	การเข้าถึงสิทธิของคนพิการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ด้านข้อมูลข่าวสาร	3.40	0.58	ปานกลาง
2	ด้านบริการทางการแพทย์	3.36	0.63	ปานกลาง
3	ด้านบริการด้านอาชีพ	3.28	0.80	ปานกลาง
4	ด้านกายภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.21	0.56	ปานกลาง
5	ด้านบริการทางการศึกษา	3.20	0.63	ปานกลาง
6	ด้านบริการทางสังคม	3.11	0.71	ปานกลาง
	รวม	3.26	0.38	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า การเข้าถึงสิทธิของคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการเข้าถึงสิทธิในระดับปานกลางทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.40$) รองลงมาคือ ด้านบริการทางการแพทย์ ($\bar{X} = 3.36$) ด้านบริการด้านอาชีพ ($\bar{X} = 3.28$) ด้านกายภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.21$) ด้านบริการทางการศึกษา ($\bar{X} = 3.20$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านบริการทางสังคม ($\bar{X} = 3.11$)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการเข้าถึงสิทธิของคนพิการในเขต
จังหวัดนครพนม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
พ.ศ. 2550 ด้านข้อมูลข่าวสาร รายข้อ

(n = 393)

ข้อที่	ข้อความคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ท่านรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิตาม พ.ร.บ.พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ 2550 จาก หน่วยงานราชการ/เอกชน ที่เกี่ยวข้องกับการ สนับสนุนด้านสิทธิคนพิการ	3.61	0.80	มาก
2	ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ ในการใช้สิทธิของคนพิการจากหน่วยงาน ราชการที่เกี่ยวข้อง	3.44	0.82	ปานกลาง
3	ท่านได้รับข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี ที่เหมาะสมกับคนพิการ	3.34	0.84	ปานกลาง
4	ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารสำหรับคนพิการจาก การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เอกสาร วารสาร ฯลฯ	3.20	0.87	ปานกลาง
	รวม	3.40	0.58	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า การเข้าถึงสิทธิของคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม
ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ด้านข้อมูล
ข่าวสารในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า
ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 1 ท่านรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิตาม พ.ร.บ.
พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ 2550 จากหน่วยงานราชการ/เอกชน ที่เกี่ยวข้องกับการ
สนับสนุนด้านสิทธิคนพิการ ($\bar{X} = 3.61$) รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ
ความรู้ความเข้าใจในการใช้สิทธิของคนพิการจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.44$)

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 4 ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารสำหรับคนพิการจากการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เอกสาร วารสาร ฯลฯ ($\bar{X} = 3.20$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการเข้าถึงสิทธิของคนพิการในเขต จังหวัดนครพนม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ด้านกายภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก รายข้อ (n = 393)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ท่านได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพจากหน่วยงานภาครัฐที่ท่านไปติดต่อที่เหมาะสมกับท่านในประเภทต่าง ๆ เช่น ทางลาด รวบันได ที่จอดรถสำหรับคนพิการ	3.57	1.17	มาก
2	ท่านได้รับเครื่องมือ/อุปกรณ์สำหรับช่วยเหลือคนพิการ อย่างครบถ้วน	3.04	0.88	ปานกลาง
3	ท่านได้รับการจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยสำหรับคนพิการที่เหมาะสม	3.04	0.92	ปานกลาง
4	ท่านได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพจากชุมชนที่อยู่อาศัยอย่างเหมาะสม	3.17	0.80	ปานกลาง
รวม		3.21	0.56	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่า การเข้าถึงสิทธิของคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ด้านกายภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก ในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 1 ท่านได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพจากหน่วยงานภาครัฐที่ท่านไปติดต่อที่เหมาะสมกับท่านในประเภทต่าง ๆ เช่น ทางลาด รวบันได ที่จอดรถสำหรับคนพิการ ($\bar{X} = 3.57$) รองลงมา คือ ข้อที่ 2 ท่านได้รับเครื่องมือ/อุปกรณ์สำหรับช่วยเหลือคนพิการ อย่างครบถ้วน ($\bar{X} =$

3.04) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 4 ท่านได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพจากชุมชนที่อยู่อาศัยอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.17$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการเข้าถึงสิทธิของคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ด้านบริการทางการแพทย์ รายข้อ

(n = 393)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ท่านได้รับบริการทางการแพทย์ตามที่ต้องการอย่างครบถ้วน	3.65	0.85	มาก
2	ท่านได้รับคำแนะนำจากแพทย์ที่รับรองความพิการให้ท่านอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย	3.47	0.81	ปานกลาง
3	ท่านได้รับบริการทางการแพทย์ เช่น เครื่องช่วยความพิการ อุปกรณ์สำหรับคนพิการต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับท่าน	2.96	0.85	ปานกลาง
รวม		3.36	0.63	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า การเข้าถึงสิทธิของคนพิการในเขตจังหวัดนครพนมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ด้านบริการทางการแพทย์ในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 2 ท่านได้รับบริการทางการแพทย์ตามที่ต้องการอย่างครบถ้วน ($\bar{X} = 3.65$) รองลงมาคือ ข้อที่ 1 ท่านได้รับคำแนะนำจากแพทย์ที่รับรองความพิการให้ท่านอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 3.47$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 3 ท่านได้รับบริการทางการแพทย์ เช่น เครื่องช่วยความพิการ อุปกรณ์สำหรับคนพิการต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับท่าน ($\bar{X} = 2.96$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการเข้าถึงสิทธิของคนพิการในเขต
จังหวัดนครพนม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
พ.ศ. 2550 ด้านบริการทางการศึกษา รายข้อ

(n = 393)

ข้อที่	ข้อความคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ท่านได้รับมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้คนพิการ ในสำหรับการศึกษาอย่างเหมาะสม	3.29	0.78	ปานกลาง
2	ท่านได้รับคำแนะนำในการใช้บริการทาง การศึกษาได้อย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย	3.15	0.80	ปานกลาง
3	ท่านได้รับบริการทางการศึกษาสำหรับคน พิการที่เหมาะสมและเพียงพอที่ตนเองต้องการ ครบถ้วน	3.15	0.81	ปานกลาง
รวม		3.20	0.63	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่า การเข้าถึงสิทธิของคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม
ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ด้านบริการทาง
การศึกษาในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$) เมื่อพิจารณารายข้อ
พบว่า มีการเข้าถึงสิทธิในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 1
ท่านได้รับมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้คนพิการในสำหรับการศึกษาอย่างเหมาะสม
($\bar{X} = 3.29$) รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ท่านได้รับคำแนะนำในการใช้บริการทางการศึกษาได้
อย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 3.15$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 3 ท่านได้รับ
บริการทางการศึกษาสำหรับคนพิการที่เหมาะสมและเพียงพอที่ตนเองต้องการครบถ้วน
($\bar{X} = 3.15$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการเข้าถึงสิทธิของคนพิการในเขต
จังหวัดนครพนม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
พ.ศ. 2550 ด้านบริการด้านอาชีพ รายข้อ

(n = 393)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ท่านได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกในการ ประกอบอาชีพสำหรับคนพิการที่เหมาะสม	3.47	0.85	ปานกลาง
2	ท่านได้รับคำแนะนำด้านการประกอบอาชีพ ที่เหมาะสมสำหรับคนพิการ	3.39	0.98	ปานกลาง
3	ท่านได้รับอัตราค่าจ้างทำงานในสถาน ประกอบการเท่าเทียมกับคนปกติ	2.98	1.29	ปานกลาง
รวม		3.28	0.80	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า การเข้าถึงสิทธิของคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม
ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ด้านบริการด้าน
อาชีพในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า
มีการเข้าถึงสิทธิในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 1 ท่าน
ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกในการประกอบอาชีพสำหรับคนพิการที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.47$)
รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ท่านได้รับคำแนะนำด้านการประกอบอาชีพที่เหมาะสมสำหรับคน
พิการ ($\bar{X} = 3.39$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 3 ท่านได้รับอัตราค่าจ้างทำงาน
ในสถานประกอบการเท่าเทียมกับคนปกติ ($\bar{X} = 2.98$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการเข้าถึงสิทธิของคนพิการในเขต
จังหวัดนครพนม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
พ.ศ. 2550 ด้านบริการทางสังคม รายข้อ

(n = 393)

ข้อที่	ข้อความคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ท่านได้รับการบริการฟื้นฟูสมรรถภาพสำหรับคนพิการ อย่างเหมาะสมและเพียงพอ	3.20	1.05	ปานกลาง
2	ท่านได้รับการที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาความต้องการสำหรับคนพิการ อย่างครบถ้วน	3.11	0.81	ปานกลาง
3	ท่านได้รับการสาธารณะและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางและการใช้บริการขนส่งสาธารณะ เช่น รถเมล์ รถไฟ รถโดยสารในการเดินทางในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม	3.03	1.03	ปานกลาง
รวม		3.11	0.71	ปานกลาง

จากตาราง 9 พบว่า การเข้าถึงสิทธิของคนพิการในเขตจังหวัดนครพนมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ด้านบริการทางสังคมในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีการเข้าถึงสิทธิในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 1 ท่านได้รับการบริการฟื้นฟูสมรรถภาพสำหรับคนพิการ อย่างเหมาะสมและเพียงพอ ($\bar{X} = 3.20$) รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ท่านได้รับการที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาความต้องการสำหรับคนพิการ อย่างครบถ้วน ($\bar{X} = 3.11$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 3 ท่านได้รับการสาธารณะและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางและการใช้บริการขนส่งสาธารณะ เช่น รถเมล์ รถไฟ รถโดยสาร ในการเดินทางในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.03$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับการสนับสนุนทางสังคมของคนพิการ
ในเขตจังหวัดนครพนม

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการสนับสนุนทางสังคมของคนพิการ
ในเขตจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน

(n = 393)

ด้าน ที่	การสนับสนุนทางสังคม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ด้านอารมณ์	3.79	0.58	มาก
2	ด้านการประเมิน	3.45	0.41	ปานกลาง
3	ด้านเครื่องมือ สิ่งของ เครื่องใช้	3.40	0.70	ปานกลาง
4	ด้านข้อมูลข่าวสาร	3.36	0.45	ปานกลาง
	รวม	3.49	0.32	ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่า การสนับสนุนทางสังคมของคนพิการในเขตจังหวัด
นครพนม ในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) เมื่อพิจารณารายด้าน
พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านอารมณ์ ($\bar{X} = 3.79$) ได้รับการสนับสนุนทาง
สังคมอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการประเมิน ($\bar{X} = 3.45$) ได้รับการสนับสนุนทาง
สังคมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านเครื่องมือ สิ่งของ เครื่องใช้ ($\bar{X} = 3.40$) ได้รับการ
สนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านข้อมูล
ข่าวสาร ($\bar{X} = 3.36$) ได้รับการสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการสนับสนุนทางสังคมของคนพิการ
ในเขตจังหวัดนครพนม ด้านอารมณ์ รายข้อ

(n = 393)

ข้อที่	ข้อความคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ท่านมีคนรอบข้างคอยรับฟังปัญหาต่าง ๆ	3.94	0.84	มาก
2	ท่านได้รับความช่วยเหลือจากคนรอบข้างโดย ไม่หวังผลตอบแทน	3.93	0.77	มาก
3	ท่านมีคนรอบข้างไว้คอยพูดคุย	3.87	1.03	มาก
4	ท่านมีคนที่ใช้วางใจแสดงความห่วงใยและ สามารถพูดคุยปรึกษาหารือในเรื่องต่าง ๆ	3.70	0.76	มาก
5	ท่านได้พูดคุยพบปะหรือแลกเปลี่ยน ประสบการณ์กับบุคคลภายนอก	3.53	0.78	มาก
รวม		3.79	0.58	มาก

จากตาราง 11 พบว่า การสนับสนุนทางสังคมของคนพิการในเขตจังหวัด
นครพนม ด้านอารมณ์ ในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$) เมื่อพิจารณาราย
ข้อ พบว่า ได้รับการสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด
คือ ข้อที่ 1 ท่านมีคนรอบข้างคอยรับฟังปัญหาต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.94$) รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ท่าน
ได้รับความช่วยเหลือจากคนรอบข้างโดยไม่หวังผลตอบแทน ($\bar{X} = 3.93$) ส่วนข้อที่มี
ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 5 ท่านได้พูดคุยพบปะหรือแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับ
บุคคลภายนอก ($\bar{X} = 3.53$)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการสนับสนุนทางสังคมของคนพิการ
ในเขตจังหวัดนครพนม ด้านการประเมิน รายข้อ

(n = 393)

ข้อที่	ข้อความคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	บุคคลรอบข้างทำให้คนพิการมีความรู้สึก ภาคภูมิใจและมั่นใจในตนเอง	3.74	0.62	มาก
2	ท่านได้รับการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของ สังคมจากบุคคลรอบข้าง	3.62	0.78	มาก
3	ท่านได้รับคำชมเชยจากบุคคลรอบข้าง เมื่อประสบความสำเร็จในเรื่องต่าง ๆ	3.51	0.82	มาก
4	ท่านได้รับการยกย่องจากบุคคลรอบข้าง	3.43	0.62	ปานกลาง
5	ท่านรู้สึกว่าท่านเป็นที่ต้องการของคนในสังคม	3.21	0.89	ปานกลาง
6	ท่านรู้สึกว่าบุคคลรอบข้างเห็นด้วยกับความ คิดเห็นของตนเอง	3.20	0.79	ปานกลาง
รวม		3.45	0.41	ปานกลาง

จากตาราง 12 พบว่า การสนับสนุนทางสังคมของคนพิการในเขตจังหวัด
นครพนม ด้านการประเมิน ในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$) เมื่อ
พิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 1 บุคคลรอบข้างทำให้คนพิการมี
ความรู้สึกภาคภูมิใจและมั่นใจในตนเอง ($\bar{X} = 3.74$) รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ท่านได้รับการ
ยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมจากบุคคลรอบข้าง ($\bar{X} = 3.62$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อย
ที่สุด คือ ข้อที่ 6 ท่านรู้สึกว่าบุคคลรอบข้างเห็นด้วยกับความคิดเห็นของตนเอง ($\bar{X} = 3.20$)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการสนับสนุนทางสังคมของคนพิการ
ในเขตจังหวัดนครพนม ด้านข้อมูลข่าวสาร รายข้อ

(n = 393)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ท่านมีคนคอยให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำ เมื่อมีปัญหา	3.60	0.74	มาก
2	ท่านได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการช่วยเหลือ คนพิการจากผู้นำชุมชน	3.57	0.88	มาก
3	ท่านได้รับการเชิญชวนให้เข้าร่วมกิจกรรม ต่าง ๆ ของชุมชน	3.42	0.88	ปานกลาง
4	ท่านได้รับการบอกเล่าจากเพื่อนเมื่อมี เหตุการณ์สำคัญหรือข่าวสารที่เป็นประโยชน์	3.26	0.51	ปานกลาง
5	ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารทางด้านการแพทย์ และการบำบัดรักษาความพิการจากสื่อต่าง ๆ	3.19	0.82	ปานกลาง
6	เมื่อท่านประสบปัญหาท่านสามารถค้นหา ความช่วยเหลือได้จากสื่อหรือแหล่งข้อมูล ต่าง ๆ	3.11	0.93	ปานกลาง
รวม		3.36	0.45	ปานกลาง

จากตาราง 13 พบว่า การสนับสนุนทางสังคมของคนพิการในเขตจังหวัด
นครพนม ด้านข้อมูลข่าวสาร ในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) เมื่อ
พิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 1 ท่านมีคนคอยให้คำปรึกษาและ
ให้คำแนะนำเมื่อมีปัญหา ($\bar{X} = 3.60$) รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ท่านได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการ
ช่วยเหลือคนพิการจากผู้นำชุมชน ($\bar{X} = 3.57$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 6
เมื่อท่านประสบปัญหาท่านสามารถค้นหาความช่วยเหลือได้จากสื่อหรือแหล่งข้อมูลต่าง ๆ
($\bar{X} = 3.11$)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการสนับสนุนทางสังคมของคนพิการ
ในเขตจังหวัดนครพนม ด้านเครื่องมือ สิ่งของ เครื่องใช้ รายชื่อ

(n = 393)

ข้อที่	ข้อความคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ท่านได้รับการช่วยเหลือทางการเงิน จากหน่วยงานของรัฐ เมื่อมีความเดือดร้อน ตามความเหมาะสม	3.69	0.90	มาก
2	ท่านได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือในการจัดหา เครื่องมือ/วัสดุอุปกรณ์สำหรับคนพิการ	3.48	0.85	ปานกลาง
3	ท่านได้รับความช่วยเหลือ สนับสนุน เกี่ยวกับ การประกอบอาชีพ	3.33	0.99	ปานกลาง
4	ท่านได้รับความช่วยเหลือ เกี่ยวกับสวัสดิการ ทางการแพทย์ ตามความเหมาะสม	3.32	0.84	ปานกลาง
5	ท่านได้รับความช่วยเหลือ ในด้านกรงานและ การดำเนินชีวิตประจำวัน	3.19	0.79	ปานกลาง
รวม		3.40	0.70	ปานกลาง

จากตาราง 14 พบว่า การสนับสนุนทางสังคมของคนพิการในเขตจังหวัด
นครพนม ด้านเครื่องมือ สิ่งของ เครื่องใช้ ในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} =$
3.40) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 1 ท่านได้รับการ
ช่วยเหลือทางการเงินจากหน่วยงานของรัฐ เมื่อมีความเดือดร้อน ตามความเหมาะสม
($\bar{X} = 3.69$) รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ท่านได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือในการจัดหาเครื่องมือ/
วัสดุอุปกรณ์สำหรับคนพิการ ($\bar{X} = 3.48$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 5 ท่าน
ได้รับความช่วยเหลือ ในด้านกรงานและการดำเนินชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.19$)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัด

นครพนม

ผลการวิเคราะห์ระดับคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม

รายละเอียดดังตาราง 15-22

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน

(n = 393)

ด้าน ที่	คุณภาพชีวิตคนพิการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ด้านสิทธิและความเท่าเทียม	3.66	0.36	มาก
2	ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ	3.46	0.73	ปานกลาง
3	ด้านสุขภาวะคนพิการ	3.39	0.50	ปานกลาง
4	ด้านการออกสู่สังคม	3.27	0.58	ปานกลาง
5	ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้	3.24	0.55	ปานกลาง
6	ด้านการศึกษา	3.24	0.75	ปานกลาง
7	ด้านกีฬาและนันทนาการ	3.13	0.58	ปานกลาง
	รวม	3.34	0.58	ปานกลาง

จากตาราง 15 พบว่า คุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ในภาพรวม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านสิทธิและความเท่าเทียม ($\bar{X} = 3.66$) รองลงมาคือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ($\bar{X} = 3.46$) ด้านสุขภาวะคนพิการ ($\bar{X} = 3.39$) ด้านการออกสู่สังคม ($\bar{X} = 3.27$) ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้ ($\bar{X} = 3.24$) ด้านการศึกษา ($\bar{X} = 3.24$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านกีฬาและนันทนาการ ($\bar{X} = 3.13$)

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ด้านสิทธิและความเท่าเทียม รายข้อ

(n = 393)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	การมีบัตรคนพิการ	5.00	0.00	มากที่สุด
2	การได้รับเบี้ยคนพิการ	5.00	0.00	มากที่สุด
3	การรับรู้ข้อมูลสิทธิ	3.67	0.69	มาก
4	การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิ	3.67	0.69	มาก
5	การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข่าวสารด้านสิทธิ	3.66	0.77	มาก
6	การร้องเรียนละเมิดสิทธิ	1.00	0.00	น้อยที่สุด
รวม		3.66	0.36	มาก

จากตาราง 16 พบว่า คุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ด้านสิทธิและความเท่าเทียม ในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 1 การมีบัตรคนพิการ ($\bar{X} = 5.00$) และข้อที่ 2 การได้รับเบี้ยคนพิการ ($\bar{X} = 5.00$) รองลงมาคือ ข้อที่ 3 การรับรู้ข้อมูลสิทธิ ($\bar{X} = 3.67$) และข้อที่ 4 การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิ ($\bar{X} = 3.67$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 6 การร้องเรียนละเมิดสิทธิ ($\bar{X} = 1.00$)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ด้านสุขภาวะคนพิการ รายข้อ

(n = 393)

ข้อที่	ข้อความคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ท่านมีความรู้ความเข้าใจการดูแลสุขภาพของตัวเองรวม (สุขภาพกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา) และสามารถดำรงชีวิตประจำวันได้ตามศักยภาพ	3.62	0.70	มาก
2	ท่านได้รับคำให้การปรึกษาด้านสภาพจิตใจแก่คนพิการ	3.55	0.94	มาก
3	การได้รับบริการตามระบบสาธารณสุข	3.50	0.73	ปานกลาง
4	ท่านได้รับการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ	3.48	0.99	ปานกลาง
5	ท่านได้รับคำแนะนำการออกกำลังกายที่เหมาะสมแก่คนพิการ	3.29	0.81	ปานกลาง
6	ท่านได้รับบริการรถรับส่งผู้พิการฉุกเฉิน	3.23	0.98	ปานกลาง
7	ท่านได้รับบริการตรวจสุขภาพประจำปีสำหรับคนพิการ	3.06	0.86	ปานกลาง
	รวม	3.39	0.50	ปานกลาง

จากตาราง 17 พบว่า คุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ด้านสุขภาวะคนพิการในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 1 ท่านมีความรู้ความเข้าใจการดูแลสุขภาพของตัวเองรวม (สุขภาพกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา) และสามารถดำรงชีวิตประจำวันได้ตามศักยภาพ ($\bar{X} = 3.62$) รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ท่านได้รับคำให้การปรึกษาด้านสภาพจิตใจแก่คนพิการ ($\bar{X} = 3.55$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 7 ท่านได้รับบริการตรวจสุขภาพประจำปีสำหรับคนพิการ ($\bar{X} = 3.06$)

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ด้านการศึกษา รายข้อ

(n = 393)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ท่านได้รับโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุมต่าง ๆ ในระดับท้องถิ่น	3.54	0.87	มาก
2	ท่านได้รับความรู้ด้านสุขภาพ สิทธิต่าง ๆ และสวัสดิการที่รัฐให้การสนับสนุน	3.40	1.15	ปานกลาง
3	ในชุมชนของท่านมีการจัดศูนย์การเรียนรู้ชุมชนสำหรับคนพิการ	3.23	0.92	ปานกลาง
4	ได้รับบริการจัดการศึกษาอย่างเต็มตามศักยภาพ	3.03	0.93	ปานกลาง
5	ได้รับการสนับสนุน ช่วยเหลือด้านการศึกษาในสถาบันการศึกษา	3.00	0.83	ปานกลาง
รวม		3.24	0.75	ปานกลาง

จากตาราง 18 พบว่า คุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ด้านการศึกษา ในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 1 ท่านได้รับโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุมต่าง ๆ ในระดับท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.54$) รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ท่านได้รับความรู้ด้านสุขภาพ สิทธิต่าง ๆ และสวัสดิการที่รัฐให้การสนับสนุน ($\bar{X} = 3.40$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 5 ได้รับการสนับสนุน ช่วยเหลือด้านการศึกษาในสถาบันการศึกษา ($\bar{X} = 3.00$)

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้ รายข้อ

(n = 393)

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ท่านสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากแหล่งกู้ยืมเงินเพื่อประกอบอาชีพ	3.71	1.11	มาก
2	ท่านการได้รับคำแนะนำ คำปรึกษาด้านอาชีพ	3.44	0.94	ปานกลาง
3	ท่านได้รับการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน	3.27	0.99	ปานกลาง
4	ท่านได้รับการสนับสนุนงบประมาณประกอบอาชีพสำหรับคนพิการ หรือผู้ดูแล	3.26	0.97	ปานกลาง
5	ท่านได้รับการจ้างงานผ่านระบบบริการจัดหางานของคนพิการ	2.89	1.01	ปานกลาง
6	ท่านมีอาชีพ และมีรายได้เพียงพอต่อการยังชีพ	2.85	0.97	ปานกลาง
	รวม	3.24	0.55	ปานกลาง

จากตาราง 19 พบว่า คุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้ ในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 1 ท่านสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากแหล่งกู้ยืมเงินเพื่อประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 3.71$) รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ท่านได้รับคำแนะนำ คำปรึกษาด้านอาชีพ ($\bar{X} = 3.44$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 6 ท่านมีอาชีพ และมีรายได้เพียงพอต่อการยังชีพ ($\bar{X} = 2.85$)

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ด้านการออกสู่สังคม รายข้อ

(n = 393)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี	3.73	0.86	มาก
2	ท่านได้รับการฝึกอบรมอยู่ร่วมกับสมาชิก ในครอบครัวด้วยสัมพันธภาพที่ดีมีความ ภาคภูมิใจในตนเอง	3.32	1.17	ปานกลาง
3	ท่านได้รับการฝึกทักษะการดำรงชีวิตที่ สอดคล้องกับเป้าหมายของตนเอง	3.17	0.75	ปานกลาง
4	ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมประชุมกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการที่เกี่ยวข้องกับงานคนพิการ	3.17	1.10	ปานกลาง
5	ท่านเข้าร่วมกลุ่มคนพิการ ชมรมคนพิการ ซึ่ง เป็นกลุ่มช่วยเหลือกันเอง	3.12	1.07	ปานกลาง
6	ท่านได้รับบริการ การมีผู้ช่วยคนพิการ การจัด ปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย และการ ช่วยเหลือคนพิการที่ไม่มีผู้ดูแล	3.08	0.72	ปานกลาง
รวม		3.27	0.58	ปานกลาง

จากตาราง 20 พบว่า คุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ด้านการออกสู่สังคม ในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 1 ท่านเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ($\bar{X} = 3.73$) รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ท่านได้รับการฝึกอบรมอยู่ร่วมกับสมาชิกในครอบครัวด้วยสัมพันธภาพที่ดีมีความภาคภูมิใจในตนเอง ($\bar{X} = 3.32$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 6 ท่านได้รับบริการ การมีผู้ช่วยคนพิการ การจัดปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย และการช่วยเหลือคนพิการที่ไม่มีผู้ดูแล ($\bar{X} = 3.08$)

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ด้านกีฬาและนันทนาการ รายข้อ

(n = 393)

ข้อที่	ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา	3.89	1.05	มาก
2	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมกิจกรรมงานบุญ งานประเพณี งานรื่นเริงในชุมชน	3.75	1.02	มาก
3	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมร้องเพลง และ เต้นรำ ที่จัดขึ้นสำหรับคนพิการ	2.51	0.92	มาก
4	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมวันคนพิการ	3.27	0.99	ปานกลาง
5	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาคนพิการ ภายในตำบล	2.26	1.17	ปานกลาง
รวม		3.13	0.58	ปานกลาง

จากตาราง 21 พบว่า คุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ด้านกีฬาและนันทนาการ ในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 1 ท่านเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา ($\bar{X} = 3.89$) รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ท่านเข้าร่วมกิจกรรมกิจกรรมงานบุญ งานประเพณี งานรื่นเริงในชุมชน ($\bar{X} = 3.75$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 5 ท่านเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาคนพิการภายในตำบล ($\bar{X} = 2.26$)

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ รายข้อ

(n = 393)

ข้อที่	ข้อความคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ท่านสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกในหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน	3.81	1.09	มาก
2	ความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะสำหรับคนพิการ	3.49	0.94	ปานกลาง
3	ท่านได้รับการสนับสนุนกายอุปกรณ์สำหรับคนพิการ	3.08	0.85	ปานกลาง
รวม		3.46	0.73	ปานกลาง

จากตาราง 22 พบว่า คุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 1 ท่านสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกในหน่วยงานของภาครัฐ และเอกชน ($\bar{X} = 3.81$) รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะสำหรับคนพิการ ($\bar{X} = 3.49$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 3 ท่านได้รับการสนับสนุนกายอุปกรณ์สำหรับคนพิการ ($\bar{X} = 3.08$)

**ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการสนับสนุนทางสังคม ที่ส่งผลต่อ
คุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม**

ก่อนที่จะทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาอิทธิพลของการสนับสนุนทางสังคม ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม จะต้องทำการตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าถึงสิทธิของคนพิการและการสนับสนุนทางสังคม กับคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม รายละเอียดดังตาราง 23-24

ตาราง 23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างการสนับสนุนทางสังคม กับคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	Y
Mean	3.27	3.45	3.36	3.40	3.34
S.D.	0.30	0.41	0.50	0.70	0.58
ด้านอารมณ์ (X ₁)	1	.181 ^{**}	.221 ^{**}	.128 ^{**}	.774 ^{**}
ด้านการประเมิน (X ₂)		1	.338 ^{**}	.168 ^{**}	.189 ^{**}
ด้านข้อมูลข่าวสาร (X ₃)			1	.187 ^{**}	.249 ^{**}
ด้านเครื่องมือ สิ่งของ เครื่องใช้ (X ₄)				1	.403 ^{**}
คุณภาพชีวิตคนพิการ (Y)					1

จากตาราง 23 พบว่า การสนับสนุนทางสังคม (X₁-X₄) ทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านอารมณ์ (X₁) มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง และมีความสัมพันธ์ทางบวก (r = 0.774)

2) ด้านการประเมิน (X₂) มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และมีความสัมพันธ์ทางบวก (r = 0.189)

3) ด้านข้อมูลข่าวสาร (X_3) มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = 0.249$)

4) ด้านเครื่องมือ สิ่งของ เครื่องใช้ (X_4) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = 0.403$)

จากข้อมูลดังกล่าว พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสัมพันธ์ทางบวก ทุกด้าน ซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อแรงในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมของคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม รายละเอียดดังตาราง 24

ตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ถดถอย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการในเขต จังหวัดนครพนม โดยใช้วิธี Enter

การสนับสนุนทางสังคม	B	Std.Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่	0.03	0.06		0.60	0.54
- ด้านอารมณ์ (X_1)	0.26	0.03	0.26	7.04	0.00***
- ด้านการประเมิน (X_2)	0.34	0.03	0.33	9.26	0.00***
- ด้านข้อมูลข่าวสาร (X_3)	0.17	0.03	0.20	5.88	0.00***
- ด้านเครื่องมือ สิ่งของ เครื่องใช้ (X_4)	0.19	0.02	0.21	6.74	0.00***

ค่า $R = 0.938$ ค่า $R^2 = 0.880$, $R^{2Adj} = 0.879$, $F = 710.287$

a. Dependent Variable: คุณภาพชีวิตคนพิการ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000

จากตาราง 24 ผลวิเคราะห์ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม พบว่า การสนับสนุนทางสังคมส่งผลต่อคุณภาพชีวิต

คนพิการในเขตจังหวัดนครพนมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านอารมณ์ ด้านการประเมิน ด้านข้อมูลข่าวสาร และด้านเครื่องมือ สิ่งของ เครื่องใช้ โดยปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการมากที่สุด ได้แก่ ด้านการประเมิน มีค่าสัมประสิทธิ์มากที่สุดเท่ากับ 0.33 รองลงคือ ด้านอารมณ์ มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.26 ด้านเครื่องมือ สิ่งของ เครื่องใช้ มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.21 และด้านข้อมูลข่าวสาร มีค่าสัมประสิทธิ์น้อยที่สุดเท่ากับ 0.20 ตามลำดับ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ หรือตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถรวมกันพยากรณ์ความผันแปรของตัวแปรตามหรือคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนมได้ร้อยละ 87 ($R^{2Adj} = 0.879$) รวมทั้งสามารถนำมาแทนค่าในสมการ พยากรณ์ได้ดังต่อไปนี้ เมื่อ

Y คือ การสนับสนุนทางสังคมส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมโดยเฉลี่ย

X_1 คือ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์

X_2 คือ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน

X_3 คือ การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร

X_4 คือ การสนับสนุนทางสังคมด้านเครื่องมือ สิ่งของ เครื่องใช้

ตอนที่ 6 ผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในเขตจังหวัดนครพนม

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม มาปรับปรุงเป็นแบบสัมภาษณ์ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม โดยการสัมภาษณ์ประชุมกลุ่มย่อย ผู้ทรงคุณวุฒิ 10 ท่าน ซึ่งพบว่า ระดับคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนมที่ควรนำไปศึกษาหาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม มีจำนวน 4 ด้าน คือ 1) ด้านกีฬาและนันทนาการ 2) ด้านการศึกษา 3) ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้ และ 4) ด้านการออกสู่สังคม รายละเอียดดังตาราง 25

ตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบระดับคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม
เป็นรายด้าน กับค่าเฉลี่ยรวม

คุณภาพชีวิตคนพิการ	$\bar{X}$	ผลการเปรียบเทียบ กับค่าเฉลี่ยรวม	สรุปผล
1. ด้านสิทธิและความเท่าเทียม	3.66	สูงกว่า	-
2. ด้านสุขภาวะคนพิการ	3.39	สูงกว่า	-
3. ด้านการศึกษา	3.24	ต่ำกว่า	ควรพัฒนา
4. ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้	3.24	ต่ำกว่า	ควรพัฒนา
5. ด้านการออกสู่สังคม	3.27	ต่ำกว่า	ควรพัฒนา
6. ด้านกีฬาและนันทนาการ	3.13	ต่ำกว่า	ควรพัฒนา
7. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ	3.46	สูงกว่า	-
ภาพรวม	3.34		

ซึ่งผลการหาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัด นครพนม จากการระดมความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน ที่พิจารณา เสนอแนะและแสดงความคิดเห็น มีดังนี้

1. การศึกษาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัด นครพนม ในด้านกีฬาและนันทนาการ

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 10 ท่าน ได้ผลการสัมภาษณ์ ดังนี้

“ควรส่งเสริมให้คนพิการออกกำลังกาย จัดกิจกรรมตามความสามารถของ คนพิการ เฉพาะความพิการ เช่น กีฬาโกลบอล สำหรับคนตาบอด เปตองสำหรับคนพิการ ทางการเคลื่อนไหว โดยใช้แนวทางกีฬาคนพิการแห่งชาตินำมาปรับประยุกต์ใช้”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1, สัมภาษณ์วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในด้านกีฬาและนันทนาการต้องได้รับการ สนับสนุน ส่งเสริมให้คนพิการได้มีโอกาสได้มีการฝึกฝนพัฒนาตนเอง เช่น จัดสถานที่ทำ กิจกรรมให้มากขึ้น จัดหาอุปกรณ์การกีฬาให้สอดคล้องเหมาะสม จัดวิทยากร ครูฝึกให้ ความรู้ฝึกอย่างจริงจัง สนับสนุนเงินทุนงบประมาณส่งเสริม หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ต้องให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างหลายช่องทาง ต่อเนื่อง เพื่อสร้างคุณภาพและประสิทธิภาพของคนพิการและเกิดความยั่งยืน นำไปสู่การเป็น นักกีฬามืออาชีพได้”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2, สัมภาษณ์วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“ควรให้คนพิการทุกกลุ่มประเภทความพิการและทุกระดับความรุนแรงของ ความพิการได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ เพื่อการฟื้นฟูสุขภาพกายใจ มีส่วนร่วม ฯลฯ ด้วยไม่ใช่เพื่อความบันเทิงอย่างเดียว

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3, สัมภาษณ์วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดกิจกรรมในวันสำคัญ ๆ ให้กับผู้พิการ รวมทั้งการจัดทัศนศึกษาออกสถานที่ให้กับผู้พิการเป็นครั้งคราว”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4, สัมภาษณ์วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องจัดกิจกรรมให้แก่ผู้พิการในวันสำคัญ และเชิญชวนกลุ่มผู้พิการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม และจัดให้มีการแข่งขันและมอบรางวัลให้แก่กลุ่มผู้พิการในโอกาสต่าง ๆ”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5, สัมภาษณ์วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดสถานที่นันทนาการด้านสังคม โดยจัดงบประมาณสนับสนุนให้ผู้พิการในชุมชน ร่วมกับเทศบาลดำเนินการ”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6, สัมภาษณ์วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“ควรจัดกิจกรรมสำหรับผู้พิการเดือนละครั้ง เช่น มีการเล่นดนตรีของผู้พิการ การร้องเพลง รวมถึงการเต้นรำ การแสดงของผู้พิการ ด้วย”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7, สัมภาษณ์วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาคนพิการภายในตำบล รวมทั้งควรส่งเสริมสนับสนุน ให้ผู้พิการเข้าร่วมกิจกรรมงานบุญ งานประเพณี งานรื่นเริงในชุมชน”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8, สัมภาษณ์วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ เพื่อเป็นการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อให้เกิดการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในชุมชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้คนพิการได้ รับการปรับสภาพทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้หรือเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้น”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9, สัมภาษณ์วันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ ควรส่งเสริมและจัดกิจกรรมนำผู้พิการ เข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา และงานบุญประเพณีในท้องถิ่น เพื่อเป็นการส่งเสริม และปรับสภาพทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้หรือ เสริมสร้างสมรรถภาพของผู้พิการให้ดีขึ้น”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10, สัมภาษณ์วันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

โดยสรุป แนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ใน ด้านกีฬาและนันทนาการ ได้แก่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมให้คนพิการออกกำลังกาย จัดกิจกรรมตามความสามารถของคนพิการและลักษณะความพิการ โดยใช้แนวทาง กีฬาคนพิการแห่งชาตินำมาปรับประยุกต์ใช้ ต้องได้รับการสนับสนุนส่งเสริมให้คนพิการได้ มีโอกาสได้มีรับการฝึกฝนพัฒนาตนเอง เช่น การจัดสถานที่ทำกิจกรรมให้มากขึ้น จัดหา อุปกรณ์การกีฬาให้สอดคล้องเหมาะสม จัดวิทยากร ครูฝึกให้ความรู้ฝึกอย่างจริงจัง ตลอดจนสนับสนุนเงินทุนงบประมาณส่งเสริม ควรให้คนพิการทุกกลุ่มประเภทความพิการ และทุกระดับความรุนแรงของความพิการได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ควรจัดกิจกรรมให้แก่ผู้พิการในวันสำคัญ เชิญชวนกลุ่มผู้พิการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรม และจัดให้มีการแข่งขันและมอบรางวัลให้แก่กลุ่มผู้พิการในโอกาสต่าง ๆ และควร ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้พิการเข้าร่วมกิจกรรมงานบุญประเพณี งานรื่นเริงในชุมชน เพื่อให้คน พิการได้รับการปรับสภาพทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม พฤติกรรม สติปัญญา การ เรียนรู้และเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้น

2. การศึกษาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ในด้านการศึกษา

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 10 ท่าน ได้ผลการสัมภาษณ์ ดังนี้

“ควรทำการสำรวจคนพิการ เพื่อหาสาเหตุที่ไม่ได้รับการศึกษา เพื่อดำเนินการจัดบริการให้ตรง หรือส่งต่อ ตามความพิการ ตามวัย องค์การคนพิการควรมีบทบาทในการผลักดันให้คนพิการมีการศึกษา สร้างความเชื่อมั่นให้คนพิการและครอบครัวคนพิการ ปรับทัศนคติต่อคนพิการและครอบครัว”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1, สัมภาษณ์วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“คนพิการต้องได้รับการศึกษาเท่าเทียมกันกับคนปกติแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในด้านการศึกษา สถานศึกษาต่าง ๆ ของจังหวัดนครพนมต้องส่งเสริมให้คนพิการทุกประเภทได้เข้ารับการศึกษาระดับวัยเรียนหรือส่งเสริมให้องค์กรคนพิการเปิดโอกาสให้จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ตามอัธยาศัย (กศน.) สำหรับคนพิการเพื่อให้กลุ่มคนพิการต่าง ๆ ได้มีโอกาสทางการศึกษามากขึ้นโดยเฉพาะด้านวิชาชีพเพื่อให้คนพิการได้นำไปประกอบสัมมาอาชีพได้”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2, สัมภาษณ์วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“คนพิการทุกคนควรมีสิทธิในการศึกษาตามศักยภาพและนำมาใช้ในชีวิตประจำวันและการเข้าสังคมได้ไม่ใช้เรียนสูง ๆ เพื่อเอามาอวดว่าคนพิการจบชั้นนั้นชั้นนี้ แต่คนพิการไม่ได้ประโยชน์อะไร”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3, สัมภาษณ์วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมสนับสนุนให้คนพิการในพื้นที่ได้รับสิทธิการศึกษาทั้งทางด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาพร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามกฎหมาย

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4, สัมภาษณ์วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของต้องควรสนับสนุนให้คนพิการเข้าถึงกองทุนเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับ คนพิการ โดยประสานงานกับศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด/ส่วนกลาง”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5, สัมภาษณ์วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาให้การสนับสนุนสถานศึกษาในพื้นที่ให้สามารถจัดการศึกษาสำหรับคนพิการที่มีมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของคนพิการแต่ละบุคคลตามที่สถานศึกษาแห่งนั้นร้องขอ”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6, สัมภาษณ์วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“ควรสนับสนุนให้สถานศึกษาในสังกัดและศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ โดยให้สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อม ระบบสนับสนุนการเรียนการสอน ตลอดจนบริการเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7, สัมภาษณ์วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรสนับสนุนค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของคนพิการเป็นรายบุคคลในทุกระดับตามความจำเป็นเฉพาะที่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐหรือได้รับการสนับสนุนแต่ไม่เพียงพอตามความจำเป็น รวมทั้งใกล้เคียงในกรณีสถานศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคนพิการเข้าศึกษา”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8, สัมภาษณ์วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“หน่วยงานรัฐหรือเอกชนการมอบสิทธิพิเศษให้กับคนพิการ อาทิ เรื่องการรักษาพยาบาล, การเรียนหนังสือ จะช่วยให้คนพิการเองรู้สึกได้ว่าพวกเขามีคุณภาพชีวิตที่ดีไม่ต่างกับคนปกติทั่วไป เพราะการที่พวกเขาได้รับสิทธิแบบนี้มันเป็นเรื่องที่ควรค่าแก่การได้ เนื่องจากเขาไม่สามารถใช้ชีวิตได้เหมือนคนทั่วไป”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9, สัมภาษณ์วันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“หน่วยงานภาครัฐควรสนับสนุนให้คนพิการเข้าถึงกองทุนเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ควรพิจารณาให้การสนับสนุนสถานศึกษาในพื้นที่ให้สามารถจัดการศึกษาสำหรับคนพิการที่มีมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของคนพิการแต่ละบุคคล”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10, สัมภาษณ์วันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

โดยสรุป แนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ในด้านการศึกษา ได้แก่ ควรทำการสำรวจคนพิการ เพื่อหาสาเหตุที่ไม่ได้รับการศึกษา เพื่อดำเนินการจัดบริการให้ตรง หรือส่งต่อ ตามความพิการ ตามวัย องค์การคนพิการควรมีบทบาทในการผลักดันให้คนพิการมีการศึกษา คนพิการต้องได้รับการศึกษาเท่าเทียมกันกับคนปกติแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในด้านการศึกษา สถานศึกษาต่าง ๆ ต้องส่งเสริมให้คนพิการทุกประเภทได้เข้ารับการศึกษาระดับวัยเรียนหรือส่งเสริมให้องค์กรคนพิการเปิดโอกาสให้จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ตามอัธยาศัย (กศน.) สำหรับคนพิการเพื่อให้กลุ่มคนพิการต่าง ๆ ได้มีโอกาสทางการศึกษามากขึ้นโดยเฉพาะด้านวิชาชีพ เพื่อให้คนพิการได้นำไปประกอบสัมมาอาชีพได้ หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมสนับสนุนให้คนพิการในพื้นที่ได้รับสิทธิการศึกษาทั้งทางด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาพร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามกฎหมาย ควรสนับสนุนให้คนพิการเข้าถึงกองทุนเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับ คนพิการ โดยประสานงานกับศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด/ ส่วนกลาง

3. การศึกษาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ในด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 10 ท่าน ได้ผลการสัมภาษณ์ ดังนี้

“องค์กรคนพิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ช่วยผลักดันการเข้าถึงสิทธิของคนพิการตามมาตรา 33 คือสามารถให้คนพิการมีงานทำในสถานประกอบการ มาตรา 35 คือผู้ประกอบการให้ความช่วยเหลืออื่นใด โดยจัดหางานประสานติดต่อกับ การอบรมฝึกทักษะอาชีพอิสระในท้องถิ่น ตามความต้องการของแต่ละประเภทความพิการ

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1, สัมภาษณ์วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“แนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้ หน่วยงานองค์กรต่าง ๆ ที่รับผิดชอบคนพิการมีสนับสนุนให้คนพิการมีงานทำมีอาชีพมีรายได้ตาม พรบ.ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามมาตรา 20 (3) การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และบริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกเทคโนโลยีหรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนพิการ นั้นคนพิการต้องพร้อมเพื่อรับการจ้างงานดังกล่าว ความรู้ความสามารถคนพิการต้องมีความรู้ตามเกณฑ์ที่หน่วยงาน บริษัท ห้างร้านกำหนด ความสามารถของคนพิการต้องทำงานได้ตามความสามารถที่หน่วยงาน บริษัท ห้างร้านต้องการ คนพิการได้รับการจ้างงานน้อยการพัฒนาด้านฝึกอาชีพถือว่าเป็นแนวทางที่ทำให้คนพิการมีความมั่นใจเพื่อจะนำไปประกอบสัมมาอาชีพได้ เช่น ช่างซ่อม ช่างตัดผม ช่างตัดผ้า ฯลฯ ควรมีศูนย์การฝึกประกอบอาชีพอิสระของคนพิการควรมีให้เรียนรู้ต่อไป ด้านรายได้ด้วยปัจจุบันรายได้ของคนพิการนั้นจะเป็นปัญหาของครอบครัวคนพิการทั่วประเทศเพราะคนพิการมีรายได้จากรัฐบาลได้เดือนละ 800 บาทไม่พอเลี้ยงชีพประจำวัน การสนับสนุนให้คนพิการประกอบอาชีพอิสระก็เป็นแนวทางเพื่อส่งเสริมให้คนพิการมีรายได้เพิ่มขึ้น เลี้ยงไก่ เลี้ยงปลา เลี้ยงกบ ปลูกผัก ฯลฯ เป็นต้น

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2, สัมภาษณ์วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“ควรสนับสนุนให้มีการจ้างคนพิการเข้าทำงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แม้มีได้อยู่ในบังคับตามกฎหมายต้องรับคนพิการเข้าทำงาน รวมทั้งจัดให้มีแผนงานโครงการจ้างงานคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการในกิจกรรมโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแต่ละปีด้วย”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3, สัมภาษณ์วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการเสริมสร้างสมรรถภาพหรือความสามารถของคนพิการในด้านอาชีพ ได้แก่ การแนะแนวอาชีพ การทดสอบและประเมินความถนัดทางอาชีพ การฝึกอาชีพ การจัดหางาน การฝึกงาน การส่งเสริมสิทธิเพื่อการทำงาน การสนับสนุนเงินทุนในการประกอบอาชีพอิสระ การประกอบธุรกิจ หรือวิสาหกิจชุมชน”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4, สัมภาษณ์วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องควรสนับสนุนให้นายจ้างหรือสถานประกอบการจ้างคนพิการเข้าทำงานตามระบบโควตาตามมาตรา 33 และสร้างแรงจูงใจกรณีมีนายจ้างหรือสถานประกอบการในการจ้างคนพิการมากขึ้นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนส่งเสริมให้มีการจ้างเหมา ช่างงาน การให้สัมปทาน การรับซื้อสินค้าและผลิตภัณฑ์จากคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการ และการอนุญาตหรือมีเงื่อนไขในการอนุญาตเกี่ยวกับการใช้พื้นที่ในความรับผิดชอบเพื่อให้คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการได้ใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพตามมาตรา 35”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5, สัมภาษณ์วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“ควรสนับสนุนสื่ออำนวยความสะดวกให้คนพิการสามารถทำงานหรือประกอบอาชีพได้ โดยสนับสนุนสื่อ ผู้สอนงาน ล่ามภาษามือ ผู้ช่วยคนพิการในการทำงาน อุปกรณ์หรือเครื่องมือ การปรับปรุงหรือจัดให้มีเครื่องมืออุปกรณ์ สภาพแวดล้อมในการทำงาน สภาพแวดล้อมของสถานที่ในการทำงาน รวมถึงการเดินทางและสถานที่พักอาศัย”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6, สัมภาษณ์วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“ควรเปิดกว้างด้านการทำงานกับคนพิการ ทุกวันนี้เราจะเห็นว่าหลายบริษัท เปิดโอกาสให้คนพิการเข้ามาทำงานกันมากขึ้น ซึ่งต้องถือว่าเป็นเรื่องที่ดีอย่างมาก เพราะ คนพิการบางคนอาจมีอวัยวะบางอย่างที่ขาดหายไป แต่ความฉลาดในสมองไม่ได้หายไป ด้วยแถมยังสามารถทำได้ดีกว่าคนปกติอีกต่างหาก สิ่งนี้จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตคน พิการที่มีความรู้ความสามารถได้เป็นอย่างดี”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7, สัมภาษณ์วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรสอน อาชีพต่าง ๆ ให้กับคนพิการ คนพิการบางคนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้แต่ใน ขณะเดียวกันคนพิการบางคนด้วยความพิการของเขาเองทำให้มีข้อจำกัดหลายๆ ด้านที่ไม่ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ การมีสถานที่ที่ช่วยสอนอาชีพต่าง ๆ ให้กับคนพิการจึงถือ ว่าเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการเหล่านี้อย่างหนึ่ง เพราะอย่างน้อยที่สุดการที่ พวกเขามีโอกาสฝึกทำให้สามารถเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัวได้ ไม่เป็นภาระกับสังคม”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8, สัมภาษณ์วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“ปัจจุบันการจ้างงานคนพิการไม่ได้เป็นการพัฒนาชีวิตคนพิการอย่างแท้จริง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการเปิดศูนย์ฝึกอบรมหรือฝึกฝนด้านอาชีพให้กับคนพิการ โดยเฉพาะ”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9, สัมภาษณ์วันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“ควรสนับสนุนให้มีการจ้างคนพิการเข้าทำงานในหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้ง จัดให้มีแผนงานโครงการจ้างงานคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการในกิจกรรมโครงการพัฒนา ท้องถิ่นในแต่ละปีด้วย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการ เสริมสร้างสมรรถภาพหรือความสามารถของคนพิการในด้านอาชีพ ได้แก่ การแนะแนว อาชีพ การทดสอบและประเมินความถนัดทางอาชีพ การฝึกอาชีพ การจัดหางาน การ ฝึกงาน การส่งเสริมสิทธิเพื่อการทำงาน การสนับสนุนเงินทุนในการประกอบอาชีพอิสระ การประกอบธุรกิจ หรือวิสาหกิจชุมชน เป็นต้น”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10, สัมภาษณ์วันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

โดยสรุป แนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ในด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้ ได้แก่ องค์กรคนพิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ช่วยผลักดันการเข้าถึงสิทธิของคนพิการตามมาตรา 33 คือสามารถให้คนพิการมีงานทำในสถานประกอบการ มาตรา 35 คือผู้ประกอบการให้ความช่วยเหลืออื่นใด โดยจัดหางานประสานติดต่อ การอบรมฝึกทักษะอาชีพอิสระในท้องถิ่น ตามความต้องการของแต่ละประเภทความพิการ ควรสนับสนุนให้มีการจ้างคนพิการเข้าทำงานในหน่วยงานราชการ แม้มีได้อยู่ในบังคับตามกฎหมายต้องรับคนพิการเข้าทำงาน รวมทั้งจัดให้มีแผนงานโครงการจ้างงานคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการในกิจกรรมโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแต่ละปีด้วย หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการเสริมสร้างสมรรถภาพหรือความสามารถของคนพิการในด้านอาชีพ ได้แก่ การแนะแนวอาชีพ การทดสอบและประเมินความถนัดทางอาชีพ การฝึกอาชีพ การจัดหางาน การฝึกงาน การส่งเสริมสิทธิเพื่อการทำงาน การสนับสนุนเงินทุนในการประกอบอาชีพอิสระ การประกอบธุรกิจ หรือวิสาหกิจชุมชน

4. การศึกษาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ในด้านการออกสู่สังคม

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 10 ท่าน ได้ผลการสัมภาษณ์ ดังนี้

“คนพิการขาดความเชื่อมั่นในการออกสู่สังคม ด้วยสภาพชุมชน หรือจากปัญญาครอบคร้ว ควรกระตุ้นการแสดงความสามารถของคนพิการ เช่น โครงการฝึกพูดในที่ชุมชนนำพาหรือให้คนพิการได้กิจกรรมทางสังคมมากขึ้น และอย่างต่อเนื่อง”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1, สัมภาษณ์วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“ในด้านการออกสู่สังคม ในครอบครัวคนพิการเองต้องยอมรับความพิการของคนพิการการให้กำลังใจในการดำเนินชีวิต เพื่อนำไปสู่สังคมภายนอกเพื่อเปิดตาเปิดใจ ทำให้มีกำลังใจในด้านต่าง ๆ นำไปสู่การทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามความสามารถตามกำลังของคนพิการที่สามารถทำได้”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2, สัมภาษณ์วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการให้มากขึ้น แม้ในปัจจุบันสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานสำหรับคนพิการ อาทิ ห้องน้ำสำหรับคนพิการ, พื้นที่จอดรถสำหรับคนพิการ และอื่นๆ จะมีอยู่หลายแห่ง แต่การที่รัฐหรือเจ้าของพื้นที่ต่าง ๆ พยายามสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับคนพิการจะช่วยให้คนพิการทั้งหลายรู้สึกได้ว่าคุณภาพชีวิตของพวกเขาดีขึ้น สามารถเดินทางไปไหนมาไหนได้อย่างสะดวกสบาย”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3, สัมภาษณ์วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดพื้นที่หรืองานรวมตัวของคนพิการ การที่ให้คนพิการมีพื้นที่สำหรับพูดคุยหรือรวมตัวเพื่อพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือทัศนคติต่างๆ จะช่วยให้พวกเขาารู้สึกได้ว่าสังคมยังมีพื้นที่ที่ดีให้กับเขาซึ่งมันจะช่วยให้เขาสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตตัวเองได้ดีมากขึ้นด้วย”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4, สัมภาษณ์วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อให้เกิดการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในชุมชนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้คนพิการได้รับการปรับสภาพทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม พฤติกรรม สถิติปัญญา การเรียนรู้ หรือเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้น โดยส่งเสริมบทบาทอาสาสมัครด้านการช่วยเหลือ คนพิการในชุมชน การสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้เพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาคนพิการโดยชุมชน ศูนย์ส่งเสริมการดำรงชีวิตอิสระของคนพิการ ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในชุมชน การจัดตั้งและดำเนินงานจัดสวัสดิการชุมชนสำหรับคนพิการ เป็นต้น”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5, สัมภาษณ์วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“ควรให้มีการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยให้ คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำแผน โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในระดับจังหวัดและระดับชาติ โดยบูรณาการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาท้องถิ่นทั้งแผนระยะสามปี และแผนปฏิบัติการประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งประสานแผนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6, สัมภาษณ์วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“ส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรของคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการในพื้นที่ให้มีความเข้มแข็ง มีการพัฒนามาตรฐานการให้บริการและได้รับการรับรองมาตรฐานองค์กรตามระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแห่งชาติกำหนด ตลอดจนจนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและเป็นพลังในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรของคนพิการในพื้นที่ยื่นคำขอรับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชนเพื่อจัดสวัสดิการสังคมให้แก่สมาชิกของตนเอง”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7, สัมภาษณ์วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคเอกชนจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่เปิดหรือจัดหาแก่สาธารณชนโดยคำนึงถึงการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการสำหรับคนพิการนอกเหนือกฎหมายกำหนด รวมทั้งพัฒนา ประกาศใช้ และตรวจสอบติดตามการปฏิบัติตามมาตรฐานและแนวปฏิบัติเพื่อให้คนพิการและบุคคลทั่วไปได้เข้าถึง และใช้ประโยชน์จาก สิ่งอำนวยความสะดวก อยู่เสมอ”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8, สัมภาษณ์วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่คนพิการได้เข้าถึงอาคารและสถานที่ที่เปิดให้แก่สาธารณะ การจัดให้มีป้ายที่เป็นอักษรเบรลล์ หรือในรูปแบบที่อ่านและเข้าใจได้ง่ายไว้ในอาคารและสถานที่ที่เปิดให้แก่สาธารณะ รวมทั้งสนับสนุนคนพิการให้เข้าถึงเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศและการสื่อสารใหม่ รวมถึงอินเทอร์เน็ตด้วย บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกของชุมชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดไว้สำหรับประชาชนทั่วไป จะต้องมิใช่สำหรับคนพิการบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกันและตอบสนองต่อความต้องการจำเป็นของคนพิการด้วย”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9, สัมภาษณ์วันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

“หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การคมนาคม การสนเทศและการสื่อสาร รวมทั้งเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศและการสื่อสาร และสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงบริการอื่นที่เปิดหรือที่จัดให้แก่สาธารณชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ โดยให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้เท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป เพื่อให้คนพิการดำรงชีวิตอยู่ได้โดยอิสระและมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในทุกด้าน และควรจัดพื้นที่หรืองานรวมตัวของคนพิการ เพราะการที่ให้คนพิการมีพื้นที่สำหรับพูดคุยหรือรวมตัวเพื่อพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือทัศนคติต่าง ๆ จะช่วยให้พวกเขาารู้สึกได้ว่าสังคมยังมีพื้นที่ที่ดีให้กับเขาซึ่งมันจะช่วยให้เขาสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตตัวเองได้ดีมากขึ้นด้วย”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10, สัมภาษณ์วันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2561)

โดยสรุป แนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ในด้านการออกสู่สังคม ได้แก่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดพื้นที่หรืองานรวมตัวของคนพิการ การที่ให้คนพิการมีพื้นที่สำหรับพูดคุยหรือรวมตัวเพื่อพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือทัศนคติต่าง ๆ จะช่วยให้พวกเขาู้สึกได้ว่าสังคมยังมีพื้นที่ที่ดีให้กับเขาซึ่งมันจะช่วยให้เขาสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตตัวเองได้ดีมากขึ้นด้วย ต้องดำเนินการส่งเสริมกิจกรรม เพื่อให้เกิดการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในชุมชนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้คนพิการได้รับการปรับสภาพทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้น โดยส่งเสริมบทบาทอาสาสมัครด้านการช่วยเหลือ คนพิการในชุมชน การสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้เพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาคนพิการโดยชุมชน ศูนย์ส่งเสริมการดำรงชีวิตอิสระของคนพิการ ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในชุมชน การจัดตั้งและดำเนินงานจัดสวัสดิการชุมชนสำหรับคนพิการ เป็นต้น หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคเอกชนจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่เปิดหรือจัดหาแก่สาธารณชนโดยคำนึงถึงการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการสำหรับคนพิการนอกเหนือกฎหมายกำหนด รวมทั้งพัฒนา ประกาศใช้ และตรวจสอบติดตามการปฏิบัติตามมาตรฐานและแนวปฏิบัติเพื่อให้คนพิการและบุคคลทั่วไปได้เข้าถึง และใช้ประโยชน์จาก สิ่งอำนวยความสะดวกอยู่เสมอ